



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่สำคัญมากในการพัฒนาประเทศ และจำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากในอดีตประเทศไทยเป็นประเทศที่ขาดแคลนบุคลากรทางด้านการศึกษาอย่างมาก ทำให้การพัฒนาประเทศล้าหลังอย่างมาก การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจึงมีความสำคัญ เพื่อเป็นการจัดการศึกษาในระดับกลาง สำหรับพัฒนาการศึกษาในประเทศ เพื่อให้มีคุณภาพอันจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนเทคโนโลยีของประเทศไทยส่วนรวม จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 กล่าวว่า "การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาหลังระดับประถมศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนมีทั้งความรู้ ทั้งวิชาการ และวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ และความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจและรู้จักเลือกอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม" (สำนักนายกรัฐมนตรี แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520, 2520:8) การศึกษาระดับมีความต้องการที่จะสร้างเสริมคุณภาพของพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิต และทำประโยชน์แก่สังคม โดยเน้นการศึกษาเพื่อการอยู่ร่วมกับบุคคลภายนอก ความมั่นคง และความผาสุข ร่วมกันในสังคมไทยเป็นประการสำคัญ (รุ่ง เจนจิต 2522:71-72)

การจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะมีคุณภาพและบรรลุความวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยบุคคลสองฝ่าย คือครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้บริหารฝ่ายหนึ่ง และครูอาจารย์ซึ่งเป็นผู้ร่วมงานอีกฝ่ายหนึ่ง บุคคลทั้งสองฝ่ายจะร่วมมือกันดำเนินงานจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การที่โรงเรียนจะดำเนินการสำเร็จได้ต้องขึ้นกับการบริหารการนิเทศการสอน การบริหารและการจัดการของโรงเรียนเป็นสำคัญ

จากการศึกษาในอดีต พบว่าการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 เพื่อร่วมรวมปัญหาและพิจารณาแนวทางแก้ไข ปรับปรุงพัฒนาการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และบังเกิดผลตามจุดหมายและหลัก

การของหลักสูตร พบว่าโรงเรียนมีปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้พอสรุปได้ดังนี้ (กองแผนงาน
กรมสามัญศึกษา 2528:1-8)

1. ปัญหาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้

1.1 ครูผู้สอนยังไม่เข้าใจหลักสูตรและโครงสร้างรายวิชา ไม่เข้าใจในเรื่อง
จุกประสงค์เชิงพฤติกรรม ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอนตามแนวหลักสูตรใหม่ และไม่สามารถจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของหลักสูตร

1.2 โรงเรียนไม่สามารถสนองความต้องการของหลักสูตร เรื่องการเปิดสอน
วิชาชีพ ขาดสถานที่ฝึกงานอาชีพ สถานประกอบการไม่ให้ความร่วมมือ และโรงเรียนยังไม่จัดส่ง
นักเรียนออกไปฝึกงานตามสถานประกอบการ

1.3 การจัดแผนการเรียน โรงเรียนจัดแผนการเรียนวิชาสามัญเป็นส่วนมาก
และโรงเรียนยังไม่สามารถจัดแผนการเรียนที่ส่งองความต้องการ ความต้นแล้วความสามารถ
ของนักเรียนได้มากนัก

1.4 โรงเรียนจัดเปิดสอนวิชาชีพไม่สอดคล้องกับความต้องการของห้องถิน

1.5 โรงเรียนขาดแคลนงบประมาณวัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนคู่มือและ
เอกสารที่ใช้ในการสอน

1.6 โรงเรียนมีครุขากเกินในมาทางหมวดวิชา ครุสอนวิชาการงานและอาชีพ
เฉพาะ เช่น ครุแนะนำ ครุวัดผล ครุสอนวิชาการงานและอาชีพ

1.7 เนื้อหาในหลักสูตรกว้างและมีมาก แต่เวลาสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย

1.8 แบบเรียนบางวิชายังมีเนื้อหาไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับความต้องการจัดชี้ช้อ

1.9 ครูยังไม่เข้าใจระเบียบวิธีการประเมินผลตามแนวหลักสูตรใหม่

1.10 ครูยังไม่รู้จักนำวัสดุหลักสูตรไปใช้

2. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผล

2.1 ครูไม่สามารถวัดผลการเรียนได้ครบถ้วนจุกประสงค์การเรียนรู้

2.2 ครูไม่สามารถออกแบบข้อสอบได้ทุกจุกประสงค์การเรียนรู้ โดยเฉพาะ

สมรรถภาพสูง

2.3 เกณฑ์ในการผ่านของแต่ละโรงเรียนไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันและเกณฑ์
การผ่านสูงเกินไป

2.4 ผลการประเมินไม่เป็นที่พอใจของผู้สอน เพราะไม่ทราบความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน

2.5 แบบสอบถามวัดที่ครูใช้ยังไม่ได้มาตรฐาน ครูออกข้อสอบถามวัดไม่ครบถ้วนสมรถภาพ

2.6 บุคลากรค้านการวัดและประเมินผลไม่เพียงพอ และหน่วยงานรับผิดชอบยังขาดเครื่องมือวัดที่ได้มาตรฐานบริการโรงเรียน

3. ปัญหาเกี่ยวกับผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากการทดสอบผลลัพธ์ทางการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา และสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ ในปีการศึกษา 2525 ที่ได้ทำการทดสอบวิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาพลานามัย วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ทุกรายวิชาที่ทำการทดสอบ คะแนนเฉลี่ยของผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มห้าสิบ แสดงว่าผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจจะเป็นเครื่องชี้ถึงความล้มเหลวในการเรียน โดยอาจมีสาเหตุมาจากการแบบทดสอบยากเกินไป สมรรถภาพพื้นฐานของนักเรียนต่ำ และความบกพร่องในการจัดกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียน เป็นต้น

4. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติการสอนของครูอาจารย์ในโรงเรียน

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนตามแนวทางหลักสูตรใหม่ ไม่บรรลุจุดประสงค์นั้น มีสาเหตุมาจากการพฤติกรรมการสอนของครู และรวมรวมพฤติกรรมการสอนของครูไว้พ่อสรุปได้ดังนี้

4.1 โดยทั่วไป ครูยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ครูยังเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน แสดงบทบาทของตนในฐานะผู้สอนวิชาความรู้ให้นักเรียน และนักเรียนก็เป็นผู้รับเท่านั้น

4.2 ครูไม่ฝ่าใจในการหากความรู้และปรับปรุงวิธีสอนให้ทันสมัย ทำให้ครูขาดเทคนิคในการสอนใหม่ ๆ

4.3 ครูไม่เตรียมการสอนและขาดความรับผิดชอบในวิชาที่สอน

4.4 ครูไม่ใช้อุปกรณ์การสอน

4.5 ครูสอนไม่เต็มความเวลาและเต็มความหลักสูตร

4.6 ครูสอนแล้วไม่คิดความผลงาน

นอกจากนี้พบว่า ครู-อาจารย์ ขาดความรู้ในหลักวิชาครู และจิตวิทยาการศึกษา ครู-อาจารย์บางคนต้องทำหน้าที่หลายอย่าง ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติการสอน ครู-อาจารย์ ไม่เข้าใจในหลักการแนวทางการสอนโดยยึดจุดประสงค์ ครูขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

5. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน

5.1 โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอน

5.2 โรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ตรงกับความต้องการของโรงเรียน

5.3 โรงเรียนไม่มีแผนการใช้อุปกรณ์ร่วมกัน

5.4 โรงเรียนขาดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการใช้

5.5 โรงเรียนขาดสถานที่เก็บอุปกรณ์ที่เหมาะสมโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ยังมีการทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา อีกมากมาย สำหรับการเก็บปัญหาด้านนี้ วิธีหนึ่งซึ่งคณะกรรมการพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษาได้ กล่าวไว้ในรายงานเกี่ยวกับการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษาว่า การนิเทศการศึกษาเพื่อรับ ปรุงการเรียนการสอนที่ได้ผลที่แท้จริง จะต้องเป็นการนิเทศภายในโรงเรียน (สิบปันท์ เกตุหัต 2518:132)

ในทางปฏิบัตินั้น การนิเทศการศึกษาภายในยังไม่ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องและโรงเรียนยังประสบปัญหา อุปสรรคหลายด้านจากการวิจัย ยกตัวอย่างเช่น

กฤษณ์ น้ำเพชร (2521:๙) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง วิธีปฏิบัติในการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย คือ การนิเทศการสอน การส่งเสริมวิชาการแก่ครู กิจกรรมเสริมหลักสูตร การใช้โสตทศนูปกรณ์ สิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกและห้องสมุด การประเมินผลและการสร้างขวัญของครู ส่วนในด้าน พัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย ส่วนครูปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

สาวก เชawanชลักษร (2524:245-246) วิจัยเรื่อง การจัดการนิเทศการศึกษา ภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัดกองการมัธยมศึกษาพบว่า กิจกรรมหลักที่เหมาะสม กับงานนิเทศภายในโรงเรียน คือ การดำเนินงานในรูปคณะกรรมการ การใช้เอกสารให้ความรู้ การประชุมปรึกษาหารือ การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การให้คำแนะนำ การพนับสังสรรค์ และการจัดนิทรรศการ

ประสังค์ สังฆะไชย (2526:133-136) วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครู เกี่ยวกับการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา เช่นการศึกษา 4 ผู้บริหารและครู เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ควรจะจัดงานนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียน 8 งาน คือ การวางแผน การนิเทศพัฒนาบุคลากร พัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน จัดสิ่งอำนวยความสะดวกและวัสดุอุปกรณ์ งานบริการพิเศษอื่น ๆ งานเกี่ยวกับชุมชน และงาน การประเมินผล สำรวจปัญหาและอุปสรรค พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติการนิเทศการศึกษา เป็นครั้งคราว ไม่มีระบบแบบแผน

นิวัตร นาคะเวช (2528:163) วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับ กิจกรรมการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เช่นการศึกษา 4 ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการนิเทศการศึกษา พบว่า โรงเรียน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ขาดวิทยากร และผู้เชี่ยวชาญ ขาดการนิเทศ และติดตาม ผลอย่างต่อเนื่อง ครุภักดียอมรับ และสร้างมาตรฐาน แต่ครุภักดิ์ต้องผู้นิเทศ ครุภักดิ์ไม่มีเวลาในการจัดกิจกรรมนิเทศ รวมทั้งขาดงบประมาณและวัสดุในการจัดกิจกรรมการนิเทศ

จากการสรุปผลการพัฒนาการศึกษาและประเมินปัญหาหลักของแผนพัฒนาการศึกษาแห่ง ชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) หนึ่งในปัญหาและสาเหตุที่ทำให้การศึกษายังไม่ได้คุณภาพ เท่าที่ควรคือ

"การเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษา แม้การเรียน การสอน ด้านความรู้ วิชาการ สัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนก็ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ... สาเหตุที่สำคัญส่วนใหญ่เนื่องมาจากการเรียนการสอนยังไม่มีประสิทธิภาพขาดอุปกรณ์การเรียน การสอน โดยเฉพาะโรงเรียนในชนบท การนิเทศการศึกษากระทำได้ไม่ทั่วถึง และเพียงพออีก ทั้งยังขาดประสิทธิภาพ นอกจากนี้การนิเทศภายในโรงเรียนยังไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควร..." (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี 2529:16-17)

ดังนั้นในนโยบายในการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534) จึงกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดนโยบายในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ซึ่งมีมาตรการดังนี้

1. เร่งพัฒนาครู-อาจารย์ ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในวิธีการสอนตาม หลักสูตร ตลอดจนมีความสามารถในการผลิตสื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนโดยใช้ทรัพยากร

ในห้องถัน และสามารถเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับวิชาที่สอน

2. พัฒนาเนื้อหาสาระและวิธีการเรียนการสอน ให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการนำวัสดุรูปภาพและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ และมุ่งการฝึกปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. ปรับปรุงการผลิตรวสคุณอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีปริมาณเพียงพอและมีคุณภาพ
4. ปรับปรุงการนิเทศ การวัดผล การติดตามและประเมินผลการเรียนการสอนโดย เร่งพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และจัดให้มีการนิเทศในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
5. ปรับปรุงการแนะนำการศึกษาต่อ และการแนะนำอาชีพให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี 2529:26-27)

จากสภาพปัจจุบันดังกล่าวข้างต้น จะมีผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สมควรที่จะต้องมีการแก้ไข หรือหาแนวทางปรับปรุงพัฒนาโดยเร็วที่สุดเพื่อให้การจัดการเรียน การสอนในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งแนวทางในการดำเนินงานอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพก็ต้องใช้การนิเทศเป็นเครื่องมือ ปัจจุบันการนิเทศการศึกษาโดยศึกษานิเทศก์ ไม่สามารถทำได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากการขยายตัวด้านจำนวนโรงเรียนและขนาดของโรงเรียน ทำให้บุคลากรในโรงเรียนมีเพิ่มมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้การที่กรมสามัญศึกษาจะตรวจตราภาคขั้น คุณภาพในการให้การศึกษาได้ระดับใกล้เคียงกันจึงเป็นสิ่งสุดวิสัย และจำนวนของศึกษานิเทศก์ ไม่ได้เพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนที่เหมาะสม ตลอดจนสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาได้พัฒนาไปมากขึ้น มีการนำเทคโนโลยีทางการศึกษาต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน และสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งข้อจำกัดในเรื่องบุคลากร งบประมาณ และเวลา จึงทำให้ ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์มีความทั่งใจกล่องเรียนมาก การแก้ปัญหาเหล่านี้สามารถทำได้โดย การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้วในโรงเรียน โดยที่ผู้บริหารและคณะกรรมการร่วมมือชึ้นกันและกัน ทำการปรับปรุงการเรียนการสอนภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยจัดทำอย่างมีระบบ และแบบแผนให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนของตนก็ย่อมจะก่อให้เกิดประสิทธิผลในการจัด การเรียนการสอนได้ดี และครู-อาจารย์ที่จะมีชัยชนะลังใจที่ดีในการประกอบวิชาชีพของเขามากขึ้น สิ่งที่กล่าวถึงนี้ คือ "การจัดการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน"

ด้วยเหตุที่งานนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนยังมีการปฏิบัติกันน้อยมาก ทั้งที่เป็นหน้าที่ โดยตรงของผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครู-อาจารย์ที่ทำหน้าที่หัวหน้า

หมวดวิชา กรมสามัญศึกษา จึงได้มอบให้หน่วยศึกษานิเทศก์ และกองแผนงาน ศึกษาฯแนวทางพัฒนางานนี้ให้เป็นรูปแบบเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้มีลักษณะที่ชัดเจน และสามารถนำไปปรับใช้ได้ตามสถานการณ์ของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กองแผนงานได้บรรจุ "โครงการพัฒนาการนิเทศงานวิชาการภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา" อญ្តีในแผนปฏิบัติงานปีงบประมาณ 2527-2529 โดยมีความคิดเห็นว่า การพัฒนางานวิชาการภาษาไทยในโรงเรียน ให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยเฉพาะผู้บริหารและคณะครุในโรงเรียน ต้องทราบถึงบทบาทภาระหน้าที่ของตนเอง โดยร่วมมือกันพัฒนาวิธีการและสื่อการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนและมีพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การที่จะหวังให้ศึกษานิเทศก์ไปติดตาม และแนะนำเข่นถังแต่ก่อน ย่อมเป็นไปไม่ได้ เพราะจำนวนโรงเรียนมีมากขึ้น แผนการเรียนในแต่ละโรงเรียนมีมากและแตกต่างกันในขณะที่จำนวนศึกษานิเทศก์ไม่ได้เพิ่มขึ้นตามสัดส่วนอันควร การนำวัตถุประสงค์และเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนการสอนก็มีมากขึ้น ประกอบกับความต้องการที่จะให้เด็กได้รับความรู้ทางวิชาการที่หลากหลาย ไม่ใช่แค่ภาษาไทย แต่เป็นภาษาต่างๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ฯลฯ ดังนั้นหากผู้บริหารและคณะครุในโรงเรียนร่วมมือกันนิเทศงานวิชาการภาษาไทยในโรงเรียนของตนเองอย่างมีระบบ และระเบียบแบบแผนที่มีประสิทธิภาพก็จะช่วยให้เกิดประสิทธิผลในการเรียน ทั้งยังจะช่วยบรรเทาความขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในกระบวนการเรียนการสอนได้ทางหนึ่งด้วย และได้กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคของการนิเทศงานวิชาการภาษาไทยในโรงเรียน และหาแนวทางการจัดการนิเทศงานวิชาการภาษาไทยในโรงเรียนที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน (กองแผนงาน 2528:28)

ขั้นตอนในการดำเนินงานตามโครงการ สรุปได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทดลอง หาแนวทางในการจัดการนิเทศการศึกษา ได้แก่ การดำเนินงานสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและประเมินการดำเนินการและรับผิดชอบ เป็นมุ่งหมายจากกองแผนงานและหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

2. ประชุมสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ จากวิชาชีวะ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศ ประเมินค่าความต้องการ ชี้แจงความเข้าใจ วางแผนการจัดการนิเทศการศึกษา ผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนที่มีความสนใจ และมีผลงานด้านการนิเทศ

การศึกษา รวมทั้งศึกษานิเทศก์ และเจ้าหน้าที่ของกองแผนงาน กรมสามัญศึกษา เพื่อหาแนวคิด เกี่ยวกับการจัดงานนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน

3. จัดทำโครงการในเชิงทดลองปฏิบัติ เพื่อกำหนดแนวทางการนิเทศไปใช้ในโรงเรียน มัธยมศึกษา กลุ่มที่เลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. จัดทำชุดการฝึกอบรม จัดวางรูปแบบการนิเทศ เอกสารฝึกอบรม รวมทั้งเอกสาร เพย์พร์ วางรูปแบบการทดลองกับโรงเรียนมัธยมศึกษา

5. อบรมบุคลากรหลังจากโรงเรียนมัธยมศึกษาภัลุ่มทดลองให้ความรู้ความเข้าใจ ในรูปแบบ เทคนิค วิธีการต่าง ๆ ตามหลักสูตรการอบรมดังที่จัดทำไว้ในข้อ 4

6. ดำเนินการทดลองคุณภาพนิเทศติงงานของโรงเรียนในโครงการติดตามผล ประเมินผล ปรับปรุงรูปแบบ แก้ไขชุดฝึกอบรม และสัมมนาสรุปผล

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ขั้นตอนที่ 1 นี้คือ ระยะเวลาของปีงบประมาณ 2527-

2528

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการขยายผลงานจากการทดลองในขั้นตอนที่ 1

เป็นการดำเนินงานของเขตการศึกษาต่าง ๆ จัดทำโครงการพัฒนาการนิเทศงานวิชา การภาษาในโรงเรียนขึ้น ในโรงเรียนที่เป็นประธานกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ทุกเขต การศึกษา ดำเนินงานในปีงบประมาณ 2529

ขั้นตอนที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศ จัดโครงการ พัฒนาการนิเทศงานวิชาการภาษาในโรงเรียนอย่างจริงจัง โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2530-2534 จัดตามแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 (อかも จันทสุนทร สัมภาษณ์, อ้างใน เกษร มงคล 2528:7)

เนื้อการดำเนินการตามโครงการเสริมสื้นลง กรมสามัญศึกษาคาดหวังว่า ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ในโรงเรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการปฏิบัติงานไปในทางที่จะส่งผลให้กระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ และผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนจะเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น สิ่งที่จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นสภาพการปฏิบัติการสอนของครูอาจารย์เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น อาจมองได้จากสิ่งต่อไปนี้

1. ครูมีความตั้งใจ เอาใจใส่ จริงจัง และรับผิดชอบต่อการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

2. ครูมีความรู้ทางวิชาการ วิธีการทำงานที่สูงชั้น สามารถนำไปปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

3. ครูมีความต้องการ ความเข้าใจ และกระตือรือร้นต่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ครูมีการทำงานร่วมกันอย่างมีธรรมาภิบาลที่ดี

5. ครูมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ด้านนักเรียน กรมสามัญศึกษามีความคาดหวังว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในบรรยากาศ การเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น และมีผลลัพธ์อีกด้านการเรียนของนักเรียนสูงชั้น (กองแผนงาน 2529:12)

สำหรับหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 พิจารณาแล้วเห็นสมควร ให้เริ่มนับ ขยายผลไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษา ในปีงบประมาณ 2529 โดยในชั้นเริ่มต้นหน่วยศึกษานิเทศก์เขต ได้ประสานงานกับกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกจังหวัดในเขตการศึกษา 7 โดย พิจารณาคัดเลือกโรงเรียนที่มีความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการนี้กับเขตการศึกษา 7 จังหวัด ละ 1 โรงเรียน และในการนี้ได้มีโรงเรียนขอเข้าร่วมโครงการเพิ่ม 5 โรงเรียน จึงมีโรงเรียน เข้าร่วมโครงการในปีงบประมาณ 2529 เป็นจำนวน 13 โรงเรียน

ต่อมาในปีงบประมาณ 2530 กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 7 ทุกโรงเรียน ได้รับนโยบายของกรมสามัญศึกษา มีการขอความช่วยเหลือจาก เขตการศึกษาให้ส่งศึกษานิเทศก์ไปเป็นวิทยากร เพื่อให้ความรู้แก่คณะครุในกลุ่มโรงเรียน และ ในระดับโรงเรียนของตน นอกจากนั้นหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ได้ คัดเลือกโรงเรียนเข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นอีก 8 โรงเรียน รวมขณะนี้มีโรงเรียนในเขตการศึกษา 7 ที่เข้าร่วมโครงการ ปฏิบัติการตัวอย่างการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของ กรมสามัญศึกษาทั้งสิ้น 21 โรงเรียน ในการปฏิบัติงานของหน่วยศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา 7 นั้น ในปีงบประมาณ 2530 นี้ ได้มีการวางแผนการการนิเทศคิดตามผลการนิเทศงานวิชาการ ภายในโรงเรียนของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ แต่เนื่องจากกลุ่มโรงเรียนและโรงเรียนมี ความต้องการความรู้เกี่ยวกับการจัดการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนก่อน การปฏิบัติงาน ขณะนี้จึงมุ่งการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่คณะครุก่อน โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการทั้งสิ้น 12 ครั้ง มีคณะครุเข้ารับการอบรมจำนวน 121 โรง จำนวน 990 คน สำหรับการนิเทศคิดตามผล

จะดำเนินการในโครงการต่อเนื่องที่จะนำไปปฏิบัติในปีงบประมาณ 2531 ต่อไป

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนมหิดลศึกษา สังกัดกองการมหิดลศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 มีความสนใจต่อโครงการนี้ เพื่อที่จะทราบถึงสภาพการจัดการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนที่เข้าโครงการปฏิบัติการตัวอย่าง กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ว่า ได้มีสภาพการจัดอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคใดบ้าง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนในอนาคตต่อไป และผู้วิจัยได้ทำวิจัยสื้นสุคลง ผลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการดำเนินงานนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ของระดับเขตและระดับโรงเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการจัดงานนิเทศของโรงเรียนปฏิบัติการตัวอย่างในโครงการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบการศึกษางานวิชาการของ กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา ซึ่งงานวิชาการของโรงเรียนแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

1.1 งานการจัดการเรียนการสอน

1.1.1 งานเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

1.1.2 งานเกี่ยวกับการปฏิบัติการเรียนการสอน

1.1.3 งานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

1.2 งานการสนับสนุนการเรียนการสอน

งานที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา 2529:6-7)

2. 在การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาวิธีการจัด และกิจกรรมที่ใช้ในการจัดงานนิเทศของโรงเรียนปฏิบัติการตัวอย่างในโครงการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 เท่านั้น

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริม การจัดงานนิเทศของ โรงเรียนปฏิบัติการตัวอย่าง กรมสามัญศึกษา เอกการศึกษา 7 ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุ ประสงค์ต่อไป

2. ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ค่อนข้างศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เอกการศึกษา 7 ในการวางแผนเพิ่ม ปรับปรุง พัฒนา การจัดการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน มัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมหรือวิธีการที่บุคลากรใน โรงเรียนร่วมมือกันจัดขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

งานวิชาการของโรงเรียน หมายถึง งานที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งแบ่ง ออกเป็น งานการจัดการเรียนการสอนและงานสนับสนุนการเรียนการสอน

โรงเรียนปฏิบัติการตัวอย่าง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการนิเทศน์ศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เข้าร่วมในโครงการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน กรมสามัญศึกษา เอกการศึกษา 7

เอกการศึกษา 7 หมายถึง การแบ่งพื้นที่ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้แต่ละเขต ได้ปฏิบัติงานทางวิชาการ มีจังหวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ 8 จังหวัด คือ จังหวัดกำแพงเพชร ทาง นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุตรดิตถ์

คณะกรรมการวิชาการภายในโรงเรียน หมายถึง คณะกรรมการที่โรงเรียนแต่งตั้ง ขึ้นเพื่อกำเนิดการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน

โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 500 คน

โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 500 คน ถึง 1,499 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน ระหว่าง 1,500 คน จนถึง 2,499 คน

วิธีการในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้การศึกษาจากประชากร โดยผู้ให้ข้อมูล คือ คณะกรรมการวิชาการ โรงเรียน ของโรงเรียนปฏิบัติการตัวอย่างในโครงการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน กรมสามัญศึกษา เอกการศึกษา 7 จำนวน 21 โรงเรียน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 233 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ชื่อประกอบด้วยแบบตรวจสอบ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open-ended) แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ เป็นแบบสอบถามที่ถูกคณะกรรมการวิชาการโรงเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้าพของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับงานนิเทศการศึกษา วิธีการจัดงานและกิจกรรม การจัดการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนที่ได้ปฏิบัติ มีลักษณะเป็น แบบตรวจสอบ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open-ended)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในการปฏิบัติงานนิเทศ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open-ended)

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ชื่อผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร คำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดสร้างเครื่องมือ
2. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่อง การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนพิจารณา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

3. นำเครื่องมือที่ได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วมาปรับปรุงให้เป็นฉบับที่สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้

ทั้งนี้โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นผู้แนะนำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่วนแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และรับแบบสอบถามคืนด้วย
ตนเองและทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถาม จะนำมาแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ (Percentage)
แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง สำหรับข้อมูลในส่วนที่เป็นแบบปลายเปิด จะทำการ
วิเคราะห์เนื้อหา แจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปความเรียง

ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ เสนอในลักษณะของการบรรยาย และการวิเคราะห์
ตามขั้นตอน ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของนักวิชา วัตถุประสงค์
ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ วิธีการดำเนินการวิจัย
และการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ความหมายของการนิเทศ
การศึกษาภายนอกในโรงเรียน ความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษา ความจำเป็นที่ต้องมีการ
นิเทศการศึกษาภายนอกในโรงเรียน หลักการนิเทศภายนอกในโรงเรียน กิจกรรมการนิเทศการศึกษา
งานวิชาการภายนอกในโรงเรียน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย กลุ่มประชากร
ที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือ และวิธีการสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวม
ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวถึง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ โดยเสนอ
ตารางข้อมูลประกอบการบรรยาย

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย สรุปผลการวิจัยตาม
คำถามที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย ภาระรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ